

[Wilhelm]

Om ejerlejlighedsloven står der i betænkningen, at vi anbefaler den til vedtagelse med vores eget ændringsforslag, men det er klart, det er et temmelig afgørende ændringsforslag, for det er simpelt hen det, der sætter stop for udstykning af ejerlejligheder, og det er lige så klart, at hvis ikke det er vedtaget, stemmer vi naturligvis heller ikke for lovforslaget, tværtimod: vi stemmer imod, for det eneste, det indeholder fra forligspartiernes side, er en yderligere lempelse, ikke én eneste stramning, men en yderligere lempelse, nemlig dér, hvor det drejer sig om videreopdeling.

Endelig er der boligsikringsloven. Det er ikke de helt store, men dog forbedringer, selv om de er små og end ikke en ajourføring af beløbet svarende til det oprindelig indførte, men det er en forbedring i den helt aktuelle situation, og derfor stemmer vi for lovforslaget.

Den samme nuancerede indstilling vil vi lægge til grund for alle ændringsforslagene, som jeg selvfølgelig ikke kan nå at gennemgå. Jeg kan sige, fordi det har været en del fremme i debatten, at kristeligt folkepartis ændringsforslag om en ny finansieringsmodel i boligbyggeriloven, lovforslag nr. L 140, må vi stemme imod. Vi synes nok, det er spændende, at man opererer med en større selvfinansieringsdel – nogle kalder det statsfinansiering – og vi er ikke imod, at man opererer med det, når det er i den sociale kvota af nybyggeriet. Men det er ikke nogen billig ordning, og som kristeligt folkeparti her foreslår det, giver det en begyndelsesleje, som er væsentlig højere end efter den nuværende rentesikring, og først når inflationen har ædt det værste af og man sidder dér og indkomsterne er faldet nogenlunde i ro, giver det en lavere permanent leje. Men det giver altså en betydelig større vanskelighed ved begyndelsesudlejningen, som i forvejen er svær nok med rentesikringen ned til de seks pct. Derfor må vi med den form, den har fået, stemme imod den, uden at det afskærer os fra at indgå i diskussioner om også den slags ideer til ændrede finansieringsformer.

Jeg har et par spørgsmål til boligministeren i forbindelse med nogle af disse ting, og det første er i forbindelse med driftssikringsordningen i lovforslag nr. L 138. Der blev nævnt en beløbsramme, som har spillet en vis rolle under udvalgsbehandlingen, de 40

mill. kr., og så kommer der et ændringsforslag, som i øvrigt er meget udmærket, om yderligere 8 mill. kr. til den kategori af boliger, der ikke hidtil har fået støtte og derfor ville være afskåret, hvis man benyttede de regler, der står i SV-forslaget fra januar. Men samtidig siger man, at i det omfang de 40 mill. kr. ikke slår til til det oprindelige formål, skal der først gnaves af på de 8 mill. kr., og enhver kan se i dag, at dem bliver der ikke noget tilbage af. Siden de 16 afdelinger blev lanceret fra Boligselskabernes Landsforenings side engang i vinter, er der anmeldt i hvert fald det meste af 20 andre afdelinger. De er måske ikke helt så tunge økonomisk som de første, men der er altså anmeldt adskilligt flere, og dertil ved vi jo, at man selvfølgelig er motiveret fra Boligselskabernes Landsforenings side til lidt at undervurdere behovet for at få tingene igennem. Derfor bliver de 8 mill. kr. givetvis gnavet af; der er intet til det nye formål. Det mener jeg ikke vi behøver at tærskle i, det betragter jeg som en kendsgerning.

Men det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: er der så en beløbsramme på 48 mill. kr., eller er der open end, sådan som Boligselskabernes Landsforenings folk rundt i landet fortæller at de har opnået? Er der open end? Er det sådan, at uanset om denne ordning kommer til at koste 68 mill. kr. eller 88 mill. kr., har man visse kriterier, og når de er opfyldt, når man er inden for de samme opgørelsesmetoder og samme størrelsesordener, som man har på de 16 afdelinger i notatet, vil enhver, der kommer og kan påvise de samme vilkår, uanset om de 48 mill. kr. er overskredet, da have ret til at få en sådan sikring?

Det vil da være udmærket, hvis ministeren kan bekræfte det, som folk rejser land og rige rundt og siger, men jeg synes, det trænger til en offentlig bekræftelse, for det svarer ikke særlig godt til den meget strenge snak, man i udvalgsammenhæng har ført om de 40 mill. kr. og de 8 mill. kr., om, at de var så og så fikserede beløb. Jeg vil gerne have, at ministeren går op og svarer på det spørgsmål, mens parterne i det forlig hører på det.

Om DKPs ændringsforslag skal jeg sige, at vi kan stemme for dem alle sammen. Vi ved godt, at der er nogle småfejl i dem og sådan noget, men det spiller jo ikke den store rolle, da de næppe bliver vedtaget. Vi har ikke øn-